

2007 FLEGT Briefing Notes Series

Wetshandhaving, beleid en handel in de bosbouw

Richtlijnen voor onafhankelijke toezicht

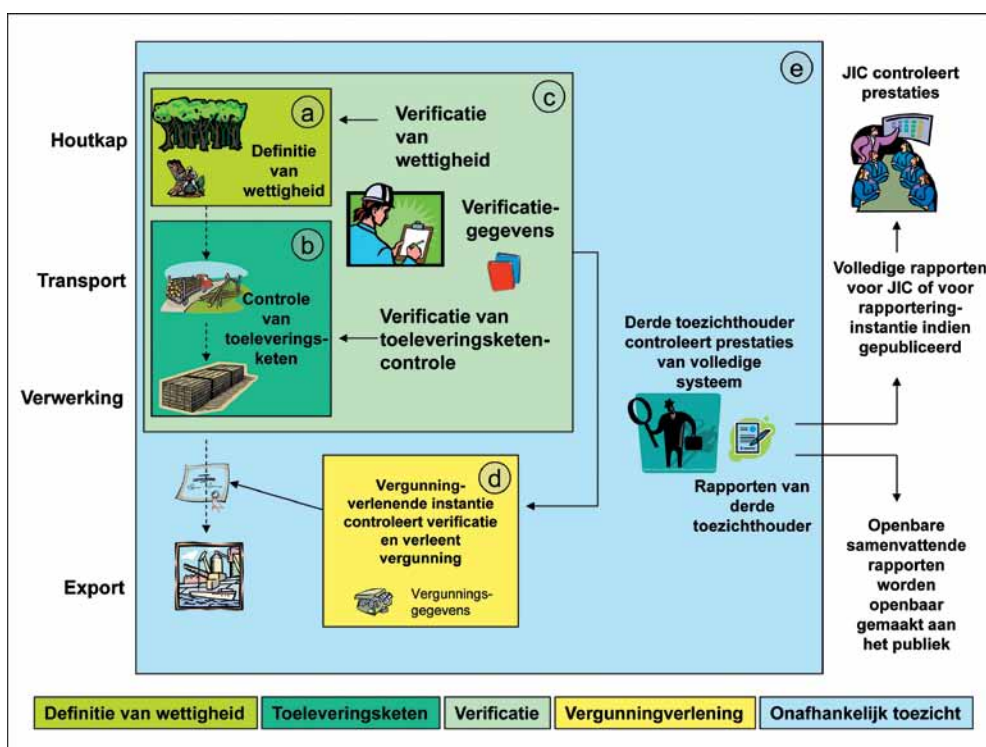
Inleiding

Het EU-actieplan voor wetshandhaving, beleid en handel in de bosbouw (FLEGT) werd in 2003 goedgekeurd. Het omvat een reeks acties om problemen aan te pakken inzake gebrekkig bosbeheer en ondermatige wetshandhaving, die aanleiding geven tot onwettige houtkap en aanverwante handel in een aantal houtproducerende landen.

Het kernelement van het actieplan is het sluiten van bilaterale akkoorden tussen de EU-landen en de houtproducerende landen. Deze zogenaamde vrijwillige partnerschapsakkoorden (VPA's) hebben tot doel de hervorming van het beheer te ondersteunen en om wetshandhavingactiviteiten in de houtproducerende

In deze serie zijn de volgende acht publicaties verschenen:

1. Wat is FLEGT?
2. Wat is wettig hout?
3. Een wettigheidsgarantiesysteem voor hout
4. Controle van de toeleveringsketen: houtraceersystemen en bewakingsketen
5. Wettigheidsgarantiesystemen: controlevereisten
6. Vrijwillige partnerschapsakkoorden
7. *Richtlijnen voor onafhankelijke toezicht*
8. FLEGT vergunningen en wettigheidsgarantie op basis van marktdeelnemers

Figuur 1. Schematische voorstelling van de vijf componenten van een wettigheidsgarantiesysteem: a) Wettigheid in het bos, b) Controle van toeleveringsketen, c) Verificatie van bos en toeleveringsketen, d) Verlening van vergunningen, e) Onafhankelijk toezicht op het systeem.

landen (partnerlanden) te versterken en tegelijkertijd een vergunningensysteem op te zetten dat zal garanderen dat enkel wettig geproduceerde houtproducten geëxporteerd worden naar de EU.

FLEGT-vergunningen die betrekking hebben op alle exporten van houtproducten opgenomen in een VPA zullen door de instanties van het partnerland volgens de nationale FLEGT-vergunningensystemen verleend worden op basis van een wettigheidsgarantiesysteem (LAS) dat de volgende componenten zal omvatten (zie Figuur 1):

- Een definitie van wettig geproduceerd hout die beschrijft welke wetten nageleefd moeten worden om een vergunning te krijgen en welke controles uitgevoerd moeten worden om de overeenstemming te bepalen (zie Briefing Note 2);
- Een systeem voor de tracering van hout vanaf de bosexploitatie tot de export, waarbij hout van onbekende of onwettige bronnen uitgesloten wordt uit de toeleveringsketen (zie Briefing Note 4);
- Een systeem om de overeenstemming te controleren met alle elementen van de definitie van wettigheid en de controle van de toeleveringsketen (zie Briefing Note 5);
- Vergunningverlening aan houtproducten voor export, op basis van een goedgekeurde marktdeelnemer of een individuele verzending.
- Onafhankelijk toezicht om alle betrokken partijen garanties te bieden dat het systeem werkt zoals gepland en om de geloofwaardigheid van het systeem in stand te houden.

De bevoegde instanties van de EU¹ zullen enkel houtproducten toelaten van een partnerland met een VPA als voor de producten een FLEGT-vergunning werd verleend.

De component van het onafhankelijk toezicht is een functie die onafhankelijk is van de regelgevinginstanties voor de bossector van een partnerland. Deze controle heeft tot doel het FLEGT-vergunningensysteem geloofwaardig te maken door te controleren of alle aspecten van het LAS van een partnerland werken zoals gepland.

Deze Briefing Note verstrekt advies met betrekking tot de elementen voor een efficiënt onafhankelijk toezicht, uiteengezet als een reeks principes en criteria. De volgende termen worden gebruikt:

Het JIC (Joint Implementation Committee – gemeenschappelijk implementatiecomité) is een comité dat voor elk VPA wordt opgericht en dat bestaat uit vertegenwoordigers van het partnerland, de Europese Commissie en lidstaten. Het JIC heeft de taak toezicht te houden op de uitvoering van het VPA en dit ook te bevorderen. Het JIC dient ook op te treden als bemiddelaar in eventuele conflicten en geschillen.

Het wettigheidsgarantiesysteem (LAS) is het systeem om te garanderen dat hout of houtproducten die uit het partnerland geëxporteerd worden naar de EU, geproduceerd werden in overeenstemming met de relevante nationale wetgeving. Het LAS omvat (i) een definitie van wettig geproduceerd hout; (ii) een systeem om de overeenstemming met de definitie te controleren; (iii) een systeem om houtproducten te traceren vanaf het bos tot het punt van export; (iv) de verlening van vergunningen aan exporten om de wettigheid ervan te garanderen; en (v) onafhankelijk toezicht op alle componenten.

De derde toezichthouder is een niet-politieke instantie die beschikt over de vereiste vaardigheden en systemen om haar onafhankelijkheid en objectiviteit te verzekeren en die de implementatie van het LAS controleert door: (i) alle aspecten ervan te controleren op basis van aanbevolen auditpraktijken; (ii) niet-overeenstemmingen en tekortkomingen van het systeem te identificeren; en (iii) haar bevindingen mee te delen aan het JIC.

De rapporterende instantie kan samengesteld worden door het JIC als een neveninstantie voor het dagelijkse werk. Deze instantie: (i) onderzoekt en valideert de bevindingen van de derde toezichthouder voordat ze bekend worden gemaakt aan het publiek; (ii) identificeert indien nodig corrigerende acties en controleert of dergelijke acties ondernomen worden; en (iii) reageert op klachten over de implementatie van het LAS. Het JIC is bevoegd voor deze functie, maar in de meeste gevallen kunnen de dagelijkse activiteiten uitgevoerd worden door een subcomité of adviesverlenend panel dat samengesteld wordt door en werkt voor het JIC.

De rapporterende instantie bestaat uit individuen met relevante deskundigheid uit een representatieve waaier van belangengroepen. De instantie kan verantwoordelijkheden toegekend worden op het besluitvormingsniveau maar kan ook in zijn rol beperkt zijn als overleg orgaan, waarbij de besluitvorming de bevoegdheid van het JIC blijft. Als er geen subcomité of adviesverlenend panel wordt samengesteld, blijven de verantwoordelijkheden van de rapporterende instantie behouden door het JIC.

Een conformiteitsevaluerende instantie is een organisatie die bevoegd is om te bepalen of een product, systeem, proces of de competentie van een persoon enz. voldoet aan een gedefinieerde specificatie. Deze instantie geeft blijk van haar competentie door relevante standaarden na te leven, meer bepaald met relevante ISO/IEC normatieve documenten², bij voorkeur door accreditatie op basis van deze standaarden na te streven.

Een corrigerende actie is een actie die wordt ondernomen door een deelnemer binnen het LAS om niet-

overeenstemmingen te corrigeren of systeemtekortkomingen aan te pakken die geïdentificeerd worden door de derde toezichthouder.

1 Institutionele regelingen

P1.1 Aanduiding van bevoegdheid: De overheid van het partnerland keurt de onafhankelijke toezichtsfunctie formeel goed en biedt ze de mogelijkheid om efficiënt en transparant te werken.

C1.1.1 De overheid van het partnerland geeft aan de derde toezichthouder een formeel mandaat om toegang te krijgen tot de vereiste mensen, documenten en vestigingen om haar functie uit te voeren.

C1.1.2 De overheid van het partnerland garandeert dat voldaan is aan de voorwaarden die vereist zijn voor de effectieve werking van de derde toezichthouder.

C1.1.3 De overheid van het partnerland garandeert dat er gepaste financiering³ en middelen beschikbaar zijn om de integrale werking van het onafhankelijk toezicht te garanderen.

P1.2 Onafhankelijkheid van andere elementen van het LAS: Er is een duidelijke scheiding tussen organisaties en individuen die betrokken zijn bij het beheer of de regeling van het bosbestand en de organisaties en individuen die betrokken zijn bij het onafhankelijk toezicht.

C1.2.1 Organisaties en individuen die een rechtstreekse rol spelen in de werking van het LAS of een commercieel belang hebben in de bossector worden niet betrokken bij eender welk aspect van het onafhankelijk toezicht.

C1.2.2 De derde toezichthouder heeft geen commerciële of institutionele relatie met eender welke organisatie die betrokken is bij de werking van het LAS of waarvan de activiteiten onderworpen zijn aan controle.

P1.3 Aanstelling van de derde toezichthouder: Er is een transparant mechanisme voor de aanstelling van de derde toezichthouder en er bestaan duidelijke regels met betrekking tot de werking ervan die openbaar beschikbaar zijn.

C1.3.1 De opdracht van de derde toezichthouder wordt goedgekeurd door het JIC en openbaar gemaakt vóór het selectieproces voor de derde toezichthouder.

C1.3.2 Er bestaan duidelijke richtlijnen voor de aanstelling van de derde toezichthouder. Deze richtlijnen omvatten een gepaste selectieprocedure die toegankelijk is voor alle gekwalificeerde binnenlandse en internationale sollicitanten en die transparantie en waar voor zijn geld garandeert.

C1.3.3 Het contract of de overeenkomst van de derde toezichthouder met de overheid van het partnerland voorziet het volgende:

- vrijheid van inmenging in de activiteiten van de derde toezichthouder;
- toegang, binnen de perken die de nationale wetgeving voorschrijft, tot overheids- en bedrijfsinformatie met betrekking tot de werking van het LAS;
- toegang tot bosgebieden en tot faciliteiten voor houttransport, -opslag, -verwerking en -export die relevant zijn voor de werking van het LAS;
- betaling van de vergoedingen of kosten van de derde toezichthouder op basis van het uitgevoerde werk, ongeacht de aard van haar bevindingen; en
- vrijwaringen met betrekking tot de bescherming en het gebruik van commercieel vertrouwelijke informatie.

P1.4 Opzet van klachtenmechanisme: Er is een mechanisme opgezet voor de behandeling van klachten en geschillen die voortvloeien uit onafhankelijk toezicht. Dit is gepast om eventuele klachten over de werking van het vergunningensysteem te behandelen⁴.

C1.4.1 Het klachtenmechanisme wordt goedgekeurd door het JIC, met inbegrip van principes voor de rapportering van klachten en acties die worden ondernomen om ze te behandelen;

C1.4.2 Het klachtenmechanisme omvat een mechanisme om verdere acties te ondernemen, zoals aantijgingen omtrent tekortkomingen van het LAS doorsturen naar de derde toezichthouder om dit te laten onderzoeken en de resultaten van het onderzoek opvolgen⁵;

2 Derde toezichthouder

P2.1 Organisatorische en technische vereisten: De derde toezichthouder is een organisatie die onafhankelijk is van andere componenten van het wettigheids-garantiesysteem en die werkt in overeenstemming met een gedocumenteerde beheerstructuur, beleidslijnen en procedures die voldoen aan internationaal aanvaarde 'beste praktijken'.

C2.1.1 De derde toezichthouder wordt onderworpen aan externe audits door een instantie die voldoet aan de vereisten van ISO 17011 of equivalent⁶. Bij deze audits wordt gecontroleerd:

- of de derde toezichthouder werkt in overeenstemming met de vereisten van ISO-richtlijnen 62, 65, 66 of gelijkwaardig; en
- of deze instantie gekwalificeerd is om evaluatiediensten voor de bossector en toeleveringsketens van bosproducten aan te bieden.

Om te voldoen aan deze vereisten zal de derde toezichthouder doorgaans een organisatie zijn die geaccrediteerd is als een conformiteitsevaluerende instantie om diensten aan te bieden in deze domeinen.

C2.1.2 De derde toezichthouder moet kunnen bogen op het volgende:

- minstens vijf jaar ervaring met de evaluatie van bosbeheer en de verificatie van bewakingsketens; en
- uitgevoerde bosbeheerevaluaties en toeleveringsketen-verificaties, bij voorkeur in landen waar de kenmerken van de bossector vergelijkbaar zijn met die in het partnerland.

C2.1.3 Als de belangrijkste hoofdzetel van de derde toezichthouder niet gevestigd is in het partnerland, moet deze instantie haar diensten aanbieden in het kader van een gemeenschappelijke onderneming met een binnenlandse organisatie met relevante ervaring.

C2.1.4 Het JIC moet de minimale technische en ervaringsgebonden vereisten voor de derde toezichthouder bepalen, rekening houdend met de situatie van de bossector en de beheeruitdagingen in het partnerland.

P2.2 Controlemethodologie: De methodologie van de derde toezichthouder is gebaseerd op bewijs en wordt uitgevoerd met minimale gespecificeerde intervallen⁷

C2.2.1 Er bestaat een gedocumenteerde controlemethodologie die gepaste controles van documentatie, werkingsgegevens en activiteiten van alle partijen van het LAS omvat.

C2.2.2 De controle gebeurt met regelmatige intervallen en niet-aangekondigde controles zijn mogelijk. De frequentie en de intensiteit van de controle moeten in verhouding staan tot het risico op niet-overeenstemming.

C2.2.3 Bij de controleactiviteiten wordt rekening gehouden met inbreng van een brede waaier van belanghebbenden, met inbegrip van boscijneers en -beheerders, verwerkers, kopers, centrale en regionale overheden, academici, milieuorganisaties, ngo's, werknemers, bosgebruikers, inheemse groepen en gemeenschappen.

P2.3 Reikwijdte van de controle: De derde toezichthouder werkt volgens een opdracht waarin duidelijk gespecificeerd wordt wat er gecontroleerd moet worden en die alle overeengekomen vereisten voor de verlening van FLEGT-vergunningen omvat.

C2.3.1 Bij de controle wordt bepaald of het LAS werkt volgens de vereisten voor de verlening van FLEGT-vergunningen. Dit omvat:

- Alle elementen van het LAS controleren – met inbegrip van de wettelijke overeenstemming inzake bosbeheer, toeleveringsketen-integriteit, controleactiviteiten en verlening van vergunningen;
- Niet-overeenstemming met LAS-vereisten identificeren en documenteren; en
- De effectiviteit evalueren van corrigerende acties die worden ondernomen om de niet-overeenstemming aan te pakken.

C2.3.2 Met het oog op de kruislingse controle en de opvolging van het FLEGT-vergunningensysteem kan de derde toezichthouder toegang hebben tot relevante documenten en gegevens met betrekking tot importen uit het partnerland in de EU. De bevoegde instanties van de lidstaten van de EU kunnen echter informatie achterhouden die afhankelijk van hun respectieve nationale wetten niet mogen meedelen⁸.

P2.4 Rapporteringsvereisten: De derde toezichthouder brengt regelmatig verslag uit aan de rapporterende instantie over de integriteit van het wettigheids-garantiesysteem, met inbegrip van niet-overeenstem-

mingen, en van haar beoordeling van corrigerende acties om deze aan te pakken.

C2.4.1 De derde toezichthouder beschikt over gedocumenteerde procedures voor de opstelling van rapporten waarin de inhoud⁹ en de timing van de rapporten gespecificeerd wordt. Doorgaans worden er elke rapporteringperiode twee rapporten afgeleverd:

- a) een volledig rapport voor de rapporterende instantie, met alle relevante informatie over het controleprogramma en de bevindingen; en
- b) een openbaar samenvattend rapport gebaseerd op het volledige rapport, met minimum een samenvatting van de belangrijkste bevindingen, geïdentificeerde niet-overeenstemmingen en bekommernissen van belanghebbenden.

C2.4.2 De derde toezichthouder kan extra rapporten opstellen voor de rapporterende instantie buiten de regelmatige rapporteringstructuur, bijvoorbeeld als er ernstige inbreuken opgespoord worden.

C2.4.3 De derde toezichthouder houdt rekening met de aanbevelingen of wijzigingen aan het rapport van de rapporterende instantie met betrekking tot de bevestiging van bewijs, de verduidelijking van feiten, de rechtvaardiging van conclusies en de verbetering van de objectiviteit. De derde toezichthouder bepaalt echter de uiteindelijke inhoud van de rapporten.

3 De rapporterende instantie

P3.1 Structuur en werkwijze: De structuur van de rapporterende instantie, met inbegrip van haar relatie met het JIC, is duidelijk gedocumenteerd en openbaar beschikbaar.

C3.1.1 Er bestaan richtlijnen die de functies van de rapporterende instantie bepalen en de relatie met de overheid van het partnerland, de derde toezichthouder en het JIC definiëren. Indien van toepassing omvatten deze functies routinematige rapportering en feedback tussen het JIC en de rapporterende instantie, en de aanpak van uitzonderlijke omstandigheden.

C3.1.2 De rapporterende instantie en haar leden handelen objectief en wijzen alle politieke, commerciële, financiële en andere druk af die hun onpartijdigheid in het gedrag zou kunnen brengen.

C3.1.3 De rapporterende instantie identificeert, beschrijft en documenteert eventuele relaties die haar leden hebben met instanties en individuen die betrokken zijn bij de houtsector om het potentieel voor belangenconflicten te bepalen. Eventuele potentiële conflicten die vastgesteld worden en de ondernomen acties om ze op te lossen, worden openbaar gemaakt.

C3.1.4 De rapporterende instantie bestaat niet uit individuen die rechtstreeks betrokken zijn bij de implementatie van het LAS.

P3.2 Rollen en verantwoordelijkheden: Er bestaan duidelijk gedocumenteerde en openbaar beschikbare opdrachten waarin de rollen en verantwoordelijkheden van de rapporterende instantie uiteengezet worden.

C3.2.1 De rapporterende instantie ontvangt en controleert en commentarieert onmiddellijk de rapporten van de derde toezichthouder. Dit omvat het volgende:

- a) de volledige rapporten controleren en goedkeuren en indien nodig verduidelijking van feiten aanbevelen en objectiviteit verbeteren; en
- b) de openbare samenvattende rapporten controleren en goedkeuren, indien nodig verduidelijking van feiten of grotere objectiviteit aanbevelen vóór de openbaarmaking aan het grote publiek, en de publicatie ervan opvolgen¹⁰.

C3.2.2 Indien nodig deelt de rapporterende instantie via een overeengekomen structuur aan relevante deelnemers aan het LAS aanbevelingen mee die voortvloeien uit de rapporten van de derde toezichthouder.

C3.2.3 De rapporterende instantie heeft een toegankelijk en werkend mechanisme om klachten en andere input te ontvangen van eender welke betrokken partij en deze over te maken aan de gepaste instantie die klachten en geschillen behandelt. Dit omvat mechanismen voor:

- a) het ontvangen en in aanmerking nemen van input van belanghebbenden, indien van toepassing, en
- b) het openbaar maken van samenvattende informatie over klachten en ondernomen acties om deze klachten aan te pakken.

1. Zoals gedefinieerd in de Verordening (EG) Nr. 2173/2005 van de Raad van 20 december 2005 inzake de opzet van een FLEGT-vergunningensysteem
2. Zie Appendix 1
3. In de meeste gevallen is de kans groot dat ontwikkelingssamenwerking bepaalde elementen van onafhankelijk toezicht zal bestrijken.
4. Elk VPA zal een overeenkomst inhouden met betrekking tot mechanismen voor de oplossing van geschillen. Dit zal weerspiegeld moeten worden in de opdracht voor de rapporterende instantie en het JIC.
5. De behandeling van klachten en geschillen zal waarschijnlijk verschillen van partnerland tot partnerland. Er kunnen bijvoorbeeld verantwoordelijkheden worden gegeven aan een subcomité van het JIC of aan een afzonderlijke instantie voor geschillenregeling. In elk geval moet er een focuspunt bepaald worden om klachten te ontvangen en te communiceren met een groter publiek.
6. Zie Appendix 1 voor uitleg over de kernelementen van de relevante ISO-richtlijnen en ISO-standaarden.
7. Afhankelijk van de complexiteit van het LAS wordt verwacht dat er regelmatig controles van het volledige systeem uitgevoerd moeten worden, minstens om de 12 maanden. Doorgaans zal dit frequenter zijn in de eerste fasen van de implementatie van een LAS.
8. Art. 5(3) van Verordening (EG) Nr. 2173/2005 van de Raad van 20 december 2005 stelt het volgende: "De bevoegde autoriteiten bieden door de partnerlanden aangewezen personen of instanties die verantwoordelijk zijn voor het toezicht door derden op het FLEGT-vergunningensysteem toegang tot de relevante documenten en gegevens tenzij deze informatie krachtens de nationale wetgeving niet mag worden verstrekt".
9. De indeling en inhoud van de rapporten en het niveau van detail dat ze bieden, moeten geïdentificeerd worden in de opdracht voor de derde toezichthouder.
10. Het JIC zal een procedure uitwerken om gevallen op te volgen waarin de rapporterende instantie niet tot een consensus kan komen.

Appendix 1: Kernelementen van ISO-richtlijnen 62, 65, ISO 17021, en 17011

De International Organisation for Standardisation (ISO) heeft bijna 70 jaar ervaring op het vlak van standaarden en verificatie. Dit is een netwerk van de nationale standaardeninstellingen van meer dan 140 landen. De ISO heeft meer dan 14.000 standaarden uitgevaardigd. Dit zijn nauwkeurige technische documenten die specificaties van items enz. definiëren. De ISO heeft ook richtlijnen uitgewerkt om bij te dragen aan de ontwikkeling van verificaties, inspecties en certificaties. Twee kernthema's verstrekken advies voor conformiteitevaluerende instanties (CAB) (Richtlijnen 62, 65 en 66) en accreditatie-instanties (ISO 17011).

Richtlijnen 62, 65, 66 en ISO 17021 – deze bepalen de vereisten voor de werking van conformiteitevaluerende instanties (CAB's). Richtlijn 62 heeft betrekking op kwaliteitssystemen, Richtlijn 65 op product-/prestatiesystemen en Richtlijn 66 op milieubeheersystemen. ISO 17021:2006 vervangt Richtlijn 62 en 66, die toegepast kunnen worden tijdens een overgangperiode. De Richtlijnen/standaard omvatten aanzienlijk wat overlapping, maar de kernvereisten zijn:

1. Organisatie – Algemene vereisten, waaronder niet-discriminatie ten aanzien van certificatiekandi-

daten, geen belemmeringen of hindernissen voor toegang tot certificatie, diensten ter beschikking te stellen van alle kandidaten, geen ongepaste financiële of andere voorwaarden.

Gedetailleerde vereisten, waaronder: onpartijdigheid, scheiding van verantwoordelijkheid voor certificatiebeslissing en certificatie-evaluatie, vrijheid van commerciële of financiële druk die beslissingen kan beïnvloeden, garanderen dat de activiteiten van aanverwante instanties geen invloed hebben op de betrouwbaarheid, objectiviteit en onpartijdigheid, aan de kandidaat geen advies verstrekken of diensten verlenen met betrekking tot de methoden om aspecten aan te pakken die een hinderpaal vormen voor de aangevraagde certificatie.

2. Kwaliteitssysteem – Vereiste om een effectief kwaliteitssysteem te documenteren en te beheren dat geschikt is voor het type, de reikwijdte en het volume van het uitgevoerde werk. Het kwaliteitsbeheersysteem bevat onder andere de procedures voor de rekrutering, selectie en opleiding van personeel van certificatie-instanties en de controle van hun prestaties, procedures voor de behandeling van niet-overeenstemmingen en om de effectiviteit te garanderen van eventuele correctieve en preventieve acties die worden ondernomen, procedures voor de implementatie van het certificatie-/ registratieproces, inclusief voorwaarden voor de uitgifte, de bewaring en de intrekking van certificatedocumenten, toezichts- en herevaluatieprocedures, procedures om vorderingen, klachten en geschillen te behandelen.

3. Voorwaarden voor certificatie – Inclusief vereisten om: voorwaarden te verduidelijken voor de toekenning, het behoud en de uitbreiding van de certificatie en de omstandigheden waarin de certificatie ingetrokken of opgeschort kan worden; procedures voor certificatie-evaluaties, toezicht en herevaluatie te documenteren en op verzoek beschikbaar te stellen, en niet-overeenstemmingen en de nood aan correctie acties te identificeren.

4. Competentie van het personeel – Inclusief vereisten om: minimale relevante criteria te definiëren voor de competenties van personeel van certificatie-instanties; informatie over de relevante kwalificaties, opleiding en ervaring van personeel van accreditatie-instanties up-to-date te houden; minimale relevante criteria voor de competentie van auditors en technische experts te definiëren; te beschikken over een procedure voor de selectie van auditoren en technische experts op basis van hun competentie, opleiding, kwalificaties en ervaring; te garanderen dat de vaardigheden van het auditteam relevant en geschikt zijn.

Richtlijn 17011 – Accreditatie is de internationaal aanvaarde basis om te bevestigen dat CAB's betrouwbaar en onafhankelijk zijn en correct werken. Accreditatie voorkomt dat een organisatie gewoon beslist om een CAB te worden, ongeacht haar ervaring of capaciteit. Accreditatie heeft tot doel te garanderen dat alle CAB's een bepaald niveau overtreffen en dat er consistentie is tussen de benaderingen en – wat het belangrijkste is – de resultaten van verschillende CAB's. Instanties die de **International Accreditation Forum's Multilateral Recognition Agreement** voor de accreditatie van conformiteitevaluerende instanties voor de registratie van kwaliteitsbeheersystemen, milieubeheersystemen of productconformiteitevaluerende instanties zullen erkend worden als instanties die voldoen aan de vereisten van ISO 17011. De kernvereisten zijn:

1. Organisatie – gedetailleerde vereisten met betrekking tot de taken, verantwoordelijkheden en bevoegdheden van personeel dat een invloed zou kunnen hebben op de kwaliteit van de accreditatie, niet-discriminerende beleidlijnen en procedures, regelingen om de vertrouwelijkheid van de informatie te vrijwaren. De activiteiten van de accreditatie instantie zullen niet voorgesteld worden als activiteiten die gekoppeld zijn aan consultancy.

2. Management – gebruik van een beheersysteem dat geschikt is voor het type, de reikwijdte en het volume van het uitgevoerde accreditatiewerk, procedures voor document- en gegevenscontrole, procedures voor de identificatie en het beheer van niet-overeenstemmingen van de eigen activiteiten en voor de identifi-

catie van verbeteringen en preventieve acties, interne audits om de overeenstemming met de vereisten van ISO 17011 te controleren en om na te gaan of het beheersysteem geïmplementeerd is en in stand wordt gehouden, procedures om klachten te behandelen.

3. Human resources – instandhouding van voldoende competent personeel met de opleiding, training, technische kennis, vaardigheden en ervaring die vereist zijn voor het type, de reikwijdte en het volume van het uitgevoerde accreditatiewerk.

4. Accreditatieproces – gedetailleerde procedures voor het evaluatie- en accreditatieproces, inclusief regelingen voor de toekenning, het behoud, de uitbreiding, de beperking, de opschorting en de intrekking van de accreditatie. De vereisten voor de accreditatie, met inbegrip van de technische vereisten die specifiek zijn voor elk accreditatiedomein, informatie over de vergoedingen, een beschrijving van de rechten en de plichten van de CAB's, procedures voor de indiening en de behandeling van klachten en vorderingen.

Er bestaan internationale regelingen die wederzijdse erkenning tussen nationale accreditatie instanties voorzien; bijvoorbeeld het International Accreditation Forum. De ondertekenaars van het IAF MLA worden onderworpen aan regelmatige multinationale evaluaties onder vergelijkbare instanties. Deze routinematige evaluaties ter plaatse hebben tot doel de aanhoudende conformiteit van de ondertekenaars met ISO/IEC 17011 en de toepasselijke adviesverlenende documenten te controleren. Deze evaluaties onder vergelijkbare instanties garanderen consistente, geharmoniseerde accreditatiepraktijken.

De FLEGT Briefing Notes worden opgesteld door een deskundigengroep samengesteld door de Europese Commissie. Ze hebben tot doel informatie te verstrekken in het kader van de bespreking van het EU-actieplan inzake wetshandhaving, beleid en handel in de bosbouw. Ze weerspiegelen geen officiële standpunten. Ze hebben tot doel nuttige informatie te verstrekken aan potentiële FLEGT-partnerlanden en anderen die geïnteresseerd zijn in het initiatief. (December 2011)